

בית המשפט העליון

רע"פ 922/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דוד עמרם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ת 16960-10-18 מיום 19.12.18 שניתן על ידי כב' השופט י' צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד אי אורון

בשם המשיבה: עו"ד אי גולדשטיין

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט י' צלקובניק) בעפ"ת 16960-10-18 מיום 19.12.18, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באילת (סגן הנשיאה א' אופיר) בהמ"ש 18-07-5548 מיום 20.8.2018.

2. ביום 18.8.2017 ניתנה למבקש הודעת קנס בסך של 750 ש"ח בגין נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. כחודש לאחר מכן, הגיש המבקש בקשה למשטרת ישראל לביטול הקנס ולהמרתו באזהרה. ביום 15.10.2017 הודיעה המשטרה למבקש כי בקשתו נדחתה, וביום 26.10.2017 נשלחה לו הודעת תשלום קנס עם ספח בקשה להישפט באמצעות דואר רשום. ביום 9.2.2018 שילם המבקש את הקנס שהושת עליו.

4. למעלה מחמישה חודשים לאחר תשלום הקנס, ביום 24.7.2018, הגיש המבקש בקשה להארכת המועד להישפט בגין הודעת הקנס שניתנה לו. בבקשה נטען כי המבקש סבר בטעות שהגשת בקשה לביטול הקנס למשטרה "עוצרת את הזמן להגשת בקשה להישפט", כלשונו, ועל כן מוצדק להיעתר לבקשתו.

5. בקשה זו נדחתה בהחלטת בית משפט השלום לתעבורה באילת, תוך שנקבע כי "אין לקבל טענה לפיה חוסר הבנה את החוק יצר מצב של איחור בהגשת הבקשה להישפט", וכי לא נגרם למבקש עיוות דין המצדיק לקבל את בקשתו.

6. המבקש ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בכאר שבע, וטען כי בקשתו להישפט הוגשה טרם חלף המועד בו היה רשאי להגישה, שכן משהגיש את הבקשה לביטול הקנס למשטרה היה עליו להמתין לתשובתה אשר טרם ניתנה.

7. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, וקבע כי המבקש חרג מסד הזמנים הקבוע בחוק סדר הדין הפלילי להגשת בקשה להישפט, וכי אין הצדקה להיעתר לבקשתו להישפט באיחור.

בהחלטה צוין כי בניגוד לטענת המבקש הרי שבקשתו לביטול הקנס נדחתה על-ידי המשטרה ביום 15.10.2017.

כמו כן נקבע כי הרשעתו של המבקש כבר "השתכללה", לשון בית המשפט, בין היתר מאחר שהמבקש שילם את הקנס, ואף בשל כך אין להיעתר לבקשתו להישפט באיחור.

8. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי טרם חלף המועד בו היה רשאי להגיש את בקשתו להישפט, שכן לעמדתו משהגיש את הבקשה לביטול הקנס למשטרה נמנעה ממנו האפשרות לבקש להישפט עד למתן תגובת המשטרה.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, אני סבור כי דינה להידחות.

10. כידוע, בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" תתקבל רק במקום בו היא מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מענייני הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

11. בקשתו של המבקש רחוקה מרחק רב מאמות המידה האמורות – ודי בכך בכדי לדחותה. טענותיו של המבקש, אשר נדונו בפני הערכאות הקודמות, אינן חורגות מד' אמותיו של עניינו הפרטי, ואף המבקש לא הצביע בבקשתו על סוגיה עקרונית רחבת היקף או שיקולי צדק מיוחדים המצדיקים את קבלת הבקשה.

12. אף לגופם של דברים, אין בטענות המבקש בכדי להצדיק היענות לבקשתו.

בית המשפט המחוזי קבע כי בקשתו של המבקש לביטול הקנס נדחתה על-ידי המשטרה. משכך, בקשת המבקש להישפט – אשר הונחה לפתחו של בית משפט קמא כתשעה חודשים לאחר תגובת המשטרה – הוגשה באיחור רב מסד הזמנים הקבוע בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 להגשת בקשה להישפט, והמבקש אף לא סיפק הסבר המניח את הדעת להשתהות בהגשת הבקשה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' ניסן התשע"ט (6.5.2019).

ש ו פ ט